

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Олексенка Миколи Івановича щодо офіційного тлумачення положень статей 8, 43, 48, пункту 7 частини третьої статті 129 Конституції України, пункту 4 частини першої статті 40, статті 115, частини п'ятої статті 153, статей 166, 169 Кодексу законів про працю України, статей 198, 199, 201 Цивільного процесуального кодексу України, пункту 24 постанови Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами трудових спорів"

м. К и ї в
9 жовтня 2002 року
№ 54-у/2002

Справа № 2-49/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича – суддя-доповідач,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Олексенка М.І.

щодо офіційного тлумачення положень статей 8, 43, 48, пункту 7 частини третьої статті 129 Конституції України, пункту 4 частини першої статті 40, статті 115, частини п'ятої статті 153, статей 166, 169 Кодексу законів про працю України (далі - КЗпП України), статей 198, 199, 201 Цивільного процесуального кодексу України (далі - ЦПК України), пункту 24 постанови Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами трудових спорів" від 6 листопада 1992 року № 9 зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Тихого В.П. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Олексенко М.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення положень статей 8, 43, 48, пункту 7 частини третьої статті 129 Конституції України, пункту 4 частини першої статті 40, статті 115, частини п'ятої статті 153, статей 166, 169 КЗпП України, статей 198, 199, 201 ЦПК України, пункту 24 постанови Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами трудових спорів".

Своє клопотання суб'єкт права на конституційне звернення обгрунтовує тим, що його "звернення до органів місцевої влади м. Маріуполя, прокуратури та судів України всіх рівнів розглядалися не з належним застосуванням та тлумаченням положень Конституції та інших законів України", що призвело до порушення його конституційних прав.

2. Матеріали конституційного звернення свідчать, що Олексенко М.І. в серпні 1997 року був звільнений з роботи в ЗАТ "Екосоюз" за пунктом 4 частини першої статті 40 КЗпП України.

Рішенням Іллічівського районного суду м. Маріуполя Донецької області від 12 листопада 1997 року Олексенку М.І. в позові про поновлення його на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу відмовлено. Судова колегія у цивільних справах Донецького обласного суду ухвалою від 11 грудня 1997 року зазначене рішення залишила без змін, а касаційну скаргу без задоволення.

Заступник Голови Донецького обласного суду, заступник Голови та Голова Верховного Суду України розглянули скарги Олексенка М.І. на рішення Іллічівського районного суду м. Маріуполя та ухвалу судової колегії Донецького обласного суду, проте підстав для опротестування зазначених судових рішень не виявили.

3. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень своєю Ухвалою від 11 липня

2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України", та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

4. Відповідно до Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); у конституційному зверненні повинно бути зазначене обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

З матеріалів справи вбачається, що у конституційному зверненні не наведено фактів неоднозначного застосування судами України та іншими органами державної влади положень статей 8, 43, 48, пункту 7 частини третьої статті 129 Конституції України, пункту 4 частини першої статті 40, статті 115, частини п'ятої статті 153, статей 166, 169 КЗпП України, статей 198, 199, 201 ЦПК України.

Стосовно клопотання суб'єкта права на конституційне звернення про офіційне тлумачення пункту 24 постанови Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами трудових спорів" Конституційний Суд України зазначає, що акти Верховного Суду України не є об'єктом офіційного тлумачення Конституційним Судом України.

Таким чином, підстав, передбачених статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", для відкриття конституційного провадження у справі щодо офіційного тлумачення наведених положень Конституції України, КЗпП України, ЦПК України немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Олексенка Миколи Івановича щодо офіційного тлумачення положень статей 8, 43, 48, пункту 7 частини третьої статті 129 Конституції України, пункту 4 частини першої статті 40, статті 115, частини п'ятої статті 153, статей

166, 169 Кодексу законів про працю України, статей 198, 199, 201 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”, а щодо положень пункту 24 постанови Пленуму Верховного Суду України “Про практику розгляду судами трудових спорів” від 6 листопада 1992 року № 9 зі змінами на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ